

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/125/2017
Identifikačné číslo spisu:	4113239925
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4113239925.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu H. D., nar. XX. XX. XXXX., bývajúceho v K., V., zastúpeného advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Hviezdoslavovo námestie 25, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Juraj Bizoň, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o ochranu osobnosti, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9C/23/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2016 sp. zn. 13Co/72/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 9C/23/2014-379 z 21. novembra 2014 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému primeraného zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia za zásah do svojich osobnostných práv (povesť a občianskej cti), ktorého sa mal žalovaný dopustiť rozširovaním nepravdivých informácií o tom, že boli zrušené certifikáty na elektronické registračné pokladnice vyrobené žalobcom počas jeho podnikateľskej činnosti a že tieto pokladnice sú vyrobené v rozpore so zákonnou úpravou. Zamietnutie žaloby odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že zo strany žalovaného nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, pretože informácia poskytnutá žalovaným pre médiá o zrušení certifikátov na výrobu elektronických registračných pokladní rozhodnutiami EVPÚ a. s. z 21. 8. 2013 bola pravdivá a rovnako bola pravdivá aj informácia, že pokladne boli vyrábané v rozpore so zákonom (neobsahovali fiškálnu pamäť, ktorá by neumožňovala akýkoľvek zásah bez toho, aby to bolo viditeľné). Poukázal tiež na to, že u žalovaného ako orgánu štátnej správy v zmysle zákona č. 333/2011 Z. z. išlo o výkon oprávnení, resp. o zákonnú povinnosť informovať osoby o ich právach a povinnostiach vo veciach daní a poplatkov a o ich právach a povinnostiach podľa osobitného predpisu. V súvislosti s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. 5. 2014 sp. zn. 10Sžz 3/2013, ktorým bolo žalovanému zakázané pokračovať

v informovaní o zrušení certifikátov z dôvodu, že rozhodnutia o ich zrušení sú nulitným aktom, uviedol, že tento zákaz bol vydaný až v priebehu konania po 21. 5. 2014, preto nemôže mať vplyv na posudzovanie konania žalovaného pred týmto rozhodnutím, ktorého konanie bolo oprávnené, a okrem toho treba oddeliť informáciu o zrušení certifikátov od informácie, že používanie pokladní daného typu nespĺňa zákonné predpoklady.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 20. decembra 2016 sp. zn. 13Co/72/2015 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa v celom rozsahu aj s jeho odôvodnením.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinstančnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 421 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom. Namietal, že odvolací súd rozhodol v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, resp. že rozhodol nesprávne v právnych otázkach doteraz nevyriešených v judikatúre dovolacieho súdu, a to v otázke, či právoplatný rozsudok správneho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaný v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v Občianskeho súdneho poriadku, konštatujúci porušenie práva žalobcu na ochranu osobnosti, je záväzný podľa § 228 ods. 1 C. s. p. pre všeobecný súd rozhodujúci v konaní o ochrane osobnosti medzi tými istými účastníkmi, a ďalej v otázke, či konštatovanie porušenia práva na ochranu osobnosti v takomto rozsudku možno považovať za vyriešenie zásadnej prejudiciálnej otázky v konaní o ochranu osobnosti pred všeobecným súdom.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie pre neprípustnosť odmietnuť, resp. ho ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu aj ďalších podmienok a predpokladov jeho prípustnosti, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je v zmysle citovaného ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

9. Základným predpokladom prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. je v prvom rade to, že dovolaním je napadnuté nesprávne právne posúdenie veci v takej právnej otázke, ktorú odvolací súd riešil a od vyriešenia ktorej záviselo jeho rozhodnutie.

10. V prejednávanej veci odôvodnil dovolateľ uplatnený dovolací dôvod tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, či právoplatný rozsudok správneho senátu najvyššieho súdu vydaný v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v Občianskeho súdneho poriadku je záväzný podľa § 228 ods. 1 C. s. p. pre všeobecný súd rozhodujúci v konaní o ochrane osobnosti medzi tými istými účastníkmi, a od otázky, či konštatovanie porušenia práva na ochranu osobnosti v takomto rozsudku možno považovať za vyriešenie zásadnej prejudiciálnej otázky v konaní o ochranu osobnosti pred všeobecným súdom. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie však vyplýva, že od vyriešenia uvedených právnych otázok nezáviselo a ani nemohlo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu, pretože odvolacím súdom (resp. ani prvoinštančným súdom) tieto otázky riešené neboli. Naopak z odôvodnenia je zrejmé, že právnou otázkou, ktorú odvolací súd riešil a od vyriešenia ktorej záviselo jeho rozhodnutie, bola otázka, či bol splnený základný predpoklad občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného za zásah do osobnostných práv žalobcu, a to predpoklad spočívajúci v neoprávnenom zásahu do týchto práv. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie riešil túto otázku tak, že tento predpoklad splnený nebol, pretože podľa zisteného skutkového stavu informácie poskytnuté žalovaným boli pravdivé a žalovaný ako orgán štátnej správy si ich poskytnutím plnil zákonnú povinnosť. Riešenie tejto právnej otázky dovolaním napadnuté nebolo. Odvolací súd ani prvoinštančný súd záväznosť rozhodnutia vydaného v správnom súdnictve nespochybnili, resp. sa touto otázkou, a ani otázkou prejudiciality, vôbec nezaoberali a neurobili tieto otázky predmetom svojich úvah. S označeným rozhodnutím vydaným v správnom súdnictve sa vysporiadali tak, že nemohlo mať vplyv na posudzovanie konania žalovaného pred jeho vydaním. Až v tomto rozhodnutí bol totiž vyslovený právny záver, že rozhodnutia o zrušení certifikátov sú nulitné akty, a ním uložený zákaz bol odôvodnený práve týmto záverom. Za situácie, keď dovolaním boli napadnuté právne otázky, ktoré odvolacím súdom riešené neboli, absentoval predmet dovolacieho prieskumu a dovolací súd tak nemohol pristúpiť k posudzovaniu správnosti riešenia niečoho, Očo riešené nebolo.

11. Vzhľadom na nesplnenie predpokladu prípustnosti dovolania spočívajúceho v napadnutí nesprávneho právneho posúdenia veci v takej právnej otázke, ktorú odvolací súd riešil a od vyriešenia ktorej záviselo jeho rozhodnutie, dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil žalobca (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalovanému žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.